

следъ което, кашичата се замѣнява съ зърна омекнали въ гушата на бащата и майката.

Отгледването на малкитѣ е съпроводено съ голѣми трудности и за това гължбитѣ не мжтъ по-вече отъ едно—до две яйца. (По нашитѣ мѣста домашниятъ гължбъ мжти 3—4 до 6 пжти въ годината) Малкитѣ гължбчета следъ четвъртата седмица (къмъ 35 день) се вече обличатъ съ пера и започватъ да се упражняватъ да подхвъркатъ. Отдаватъ се на игра, забави и веселие и къмъ 6—7 месецъ порасватъ напълно и ставатъ годни да снасятъ яйца, избиратъ си другаръ и съ нова ревностъ и усърдие, подобно на родителитѣ си, започватъ да мжтъ, отгледватъ малки и увеличаватъ потомството си.

Гължбитѣ иматъ много врагове.

„Веднажъ единъ гължбъ бѣше подгоненъ отъ соколъ. Гължбътъ съзна грозящата го опасностъ и съ свѣткавична бързина полетѣ на долу. Още единъ моментъ и соколътъ щѣше да сграбчи съ остритѣ си нокти тѣлото на гължба, но стана цѣло чудо: предъ очитѣ ни, гължбътъ се хвърли въ морската вода и се загуби отъ очитѣ на неприятеля си. Следъ малко, на доста голѣмо расстояние, той изплува надъ водата, но вече спасенъ отъ грозящата го опасностъ.

Неприятели на гължба сж орлитѣ, ястребитѣ, гарванитѣ и др. грабливи птици, отъ които се спасява най-много съ бързото си летене и силно зрение. Човѣкъ не е голѣмъ неприятель на гължба, но ловцитѣ го преследватъ заради вкусното му месо.

* * *

Гължбитѣ сж познати на хората още отъ много стари времена. Много вѣкове преди Христа се споменава за отгледването на гължбитѣ въ дворцитѣ на императоритѣ и великитѣ владетели. Тѣ сж били любими домашни птици.

Силната имъ привързаностъ къмъ родната кжща и способността да се ориентиратъ лесно въ небесното пространство е обърнало вниманието на хората, за да ги използватъ като вѣрни преносвачи на писма и други писмени съобщения. Така се създали специалнитѣ видове пощенски гължби.